

Bilag 3

KOMMUNERNES LANDSFORENING
FORENINGEN AF DANSKE LIGNINGSKOMMISSIONER

Den 23. marts 1982

Folketingets skatte- og afgiftsudvalg
Christiansborg Slotsplads 1
1218 København K

Angående lovforslag nr. 117

Da Kommunernes Landsforening og Foreningen af danske Ligningskommissioner ikke tidligere har haft lejlighed til at fremsætte bemærkninger til det af ministeren for skatter og afgifter fremsatte forslag nr. 117 til skattemæssig ligestilling af ægtefæller, skal man herved henlede udvalgets opmærksomhed på følgende synspunkter:

1. I lovforslagets § 1, nr. 11, foreslås kildeskattelovens § 26, stk. 7, affattet således:

Formueindkomst medregnes ved indkomstopgørelsen for den af ægtefællerne, der efter ægteskabslovgivningen har rådighed over formuegodet eller, for så vidt angår fradragsberettigede udgifter, hæfter for betalingen. Formueskattepligten påhviler denne ægtefælle. Kan det ikke afgøres, hvem af ægtefællerne et indkomst- eller formueskattepligtigt beløb vedrører, medregner hver ægtefælle halvdelen.

Hovedreglen vil således være en fordeling af formueindkomster og -udgifter efter ægteskabslovgivningen, og der vil kun subsidiært, når en fordeling efter hovedreglen ikke kan foretages, kunne ske en fordeling med halvdelen til hver af ægtefællerne. Erfaringer fra foged- og skifteretterne viser, at ægtefæller under deres samliv kun undtagelsesvis indretter deres økonomi i overensstemmelse med ægteskabslovgivningens formuebestemmelser. Dette giver betydelige vanskeligheder, når der skal foretages en afgrænsning af ægtefællernes bodele ved kreditorfølgning og andet.

Det må derfor befrygtes, at ligningskommissionerne og de kommunale skatteforvaltninger ikke vil kunne få den fornødne sikkerhed i kontrolarbejdet, ligesom det næppe

i rimeligt omfang vil være muligt at vejlede ægtefæller eller afgøre uenighed imellem dem, for så vidt angår en fordeling efter bestemmelsens hovedregel.

Under henvisning hertil skal det foreslås, at den foreslåede formulering i lovforslagets § 1, nr. 11, af kildeskattelovens § 26, stk. 7 – og den tilsvarende bestemmelse i § 2, nr. 1, vedrørende særlig indkomstskat – ændres således, at det helt overlades til ægtefællerne selv i deres selvangivelser at foretage en fordeling efter ægteskabslovgivningens regler, uden en pligt for ligningsmyndigheden til at afprøve rigtigheden deraf, og således at der kan anvendes en lighedeling mellem ægtefællerne i alle tilfælde, hvor de er i tvivl om eller uenige om en fordeling efter ægteskabslovgivningens regler.

Det skal yderligere foreslås, at den nævnte bestemmelse udformes således, at der ikke er tvivl om, at ægtefællerne kan ændre fordelingen fra år til år.

Såfremt bestemmelsen udformes efter disse retningslinjer, vil den have karakter af en rent skatteteknisk regel. En fordeling mellem ægtefæller af formue m.v. efter denne regel vil ikke kunne præjudicere en fordeling i andre relationer, f.eks. i forhold til kreditorer, herunder vedrørende skattekrav, ligesom hverken ægtefællerne eller skattemyndighederne vil kunne kræve en ændring af det allerede pålignede under henvisning til en fordeling af formuer m.v., der er foretaget mellem ægtefællerne i anden forbindelse.

2. Efter lovforslaget får ægtefællerne intet ansvar for hinandens selvangivelser, og dermed heller ikke for, om de tilsammen har selvangivet korrekt, om de f.eks. har medtaget alle skattepligtige indtægter, og ikke beg-